

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploiești

În chestia națională.

II.

(S). Va să zică, dl Madeyski crede, că întâiu de toate, drepturile popoarelor trebuie să fie bine precizate în legi fundamentale.

Foarte natural și foarte logic. Fiecare om cu funcțiune sănătoasă de creeri, va cugeta așa cum cugetă dl Madeyski. Drepturile trebuie să fie turnate în legi, pentru-că numai așa pot fi obligatoare, în sus și în jos.

Să presupunem că lucrul se întâmplă întocmai. Un parlament, compus din adevărați reprezentanți ai poporului, vine și stabilește în modul cel mai clar și neîndoiebnic toate drepturile naționale, ear' legile compuse de acest parlament, legi fundamentale cum cu drept cuvânt le numește dl Madeyski, primesc sancționarea Coroanei și intră în putere de drept.

Sunt, prin această procedură legală, asigurate drepturile cuprinse în legile create? (Presupun că vorba e și la dl Madeyski de o rezolvare temeinică și durabilă a chestiei naționale).

Eu afirm că — nu!

Pentru-că nu existența drepturilor e aici decizătoare; căci drepturile există și atunci când nu sunt turnate în parafrazi; dreptul rămâne drept și când nu e recunoscut de puterea de stat; ci decizătoare e întrebuințarea mijloacelor de care dispune puterea de stat, în scopul ca drepturile cuprinse în lege să li-se dea viață, să fie aplicate și respectate.

Nu precizarea drepturilor în legi fundamentale, ci executarea corectă și conștientioasă a acestor legi este marea problemă care trebuie deslegată; aceasta este chestia arzătoare care trebuie rezolvată!

Legi fundamentale au avut și au popoarele, dar' ce folos de ele?

Nu sunt oare destul de frumoase legile fundamentale pe cari le are orașul Fiume, și am văzut cu toții, cum aceste legi au fost călcate în picioare tocmai de guvernul, care în prima linie dator era să le respecte?

Nu avem și noi o lege fundamentală, legea despre egală îndreptățire a naționalităților din Ungaria, dar' cine o mai bagă astăzi în seamă, cu toate-că la călcăiul legii e introdusă clausula obicinuită, că: „precum Eu o respectez, cer ca și supușii Mei să o respecte?”

Una este puterea care creează legile, și alta puterea care le execută și le dă viață; și consonanța între aceste două puteri trebuie călătată și aflată, ca scopul dorit să poată fi ajuns.

Cine execută legile? Guvernul. Ce garanții am eu, că guvernul va executa bine legea în care se cuprind drepturile mele? Cine-mi dă mie garanțiile necesare?

„Mi-se va răspunde: Coroana! Dar' Coroana nu poate fi făcută responsabilă pentru nimica, în ultima analiză, tot guvernul rămâne responsabil pentru toate faptele sale, ear' eu numai în el pot să-mi găsesc garanțiile dorite.

Forța superioară, care constrânge pe individ să facă ceea ce îi spune legea să facă, și-l oprește dela ceea ce legea nu-i permite să facă, rămâne totdeauna depusă în mâna puterii de stat, în mâna guvernului. Mămile guvernului trebuie să fie deci legate astfel, ca forța de care dispune, să poată fi întrebuințată numai în direcția indicată de literile legii.

La eventualitatea aceasta se pare că s'a gândit și dl Madeyski, când propune în soluția sa, crearea de senale naționale, cari să controleze respectarea drepturilor naționale.

Frumoasă instituție, dacă aș ști, că aceste senale naționale sunt eșite din sinul popoarelor, sunt alese din partea popoarelor, în scopul să facă corecturi în acțiunile arbitrare ale guvernelor. Dar' lucrul acesta e cu deservire imposibil. E contrar teoriei guvernării de stat. În fiecare stat guvernul trebuie să aibă suprema autoritate în mână, ca reprezentant al Coroanei, ear' altă superioritate, mai mare ca guvernul, nu există, nu poate să existe.

Senatele naționale nu pot fi deci decât numai organe subordonate guvernului, ear' ce e subordonat guvernului e și supus guvernului, în sensul strict al cuvântului. Prin urmare, garanțiile necesare eu nu le pot afla nici în senatele naționale, contemplate de dl Madeyski.

Și apoi, triste și dubioase drepturi sunt acelea, pe cari eu trebuie să-mi le caut pe cale judecătorească, purtând proces cu — guvernul.

Se știe că toate legile, fie ori-cât de clare și ori-cât fără de multe înțelegeri, au format și formează obiect de interpretare ministerială; și se știe, că cele mai multe conflicte în chestii de drept politic, se nasc tocmai de aici. Un guvern tălmăcește legile într'un fel, alt

guvern le restălmăcește altcum. De aci neînțelegeri și violări de drept.

În un astfel de cas unde să-mi caut eu dreptul și dela cine să cer respectarea și validarea dreptului meu? Dela senatul național? Dar' cine-mi garantează, că senatul național îmi va da mie câștig de cauză, și nu guvernului, al cărui organ este?

Eată de ce dar' eu nu găsesc de acceptabilă soluția propusă de dl Madeyski, pentru rezolvarea chestiei naționale.

Nu-mi acordă soluția aceasta nici o garanție, ear' eu garanții cer, că drepturile mele vor fi respectate. Garanții cer, ear' nu precizare de drepturi, pentru-că drepturile mele există, ori sunt ori nu sunt precizate în lege, ori sunt ori nu sunt recunoscute de puterea de stat.

Garanții cer popoarele și garanțiile le află popoarele numai în ele însele.

Garanțiile necesare li-se pot da popoarelor numai așa, dacă fiecare popor va fi pus în posibilitate de a se guverna singur pe sine.

Garanțiile necesare popoarele, le pot afla, nu în centralizarea, ci în decentralizarea puterii de stat, ear' această decentralizare duce necesarmente la aceea de ce tocmai se ferește dl Madeyski: la federalizare.

O federalizare, pe base, nu istorice, ci etnice, naționale, — asta e singura soluție vindecătoare pentru stările politice de astăzi din monarhie, și aceasta îmi va fi tema unui articol următor.

Sibiu, 1 Martie n.

Cuota. Tratatul între guvernul austriac și noul guvern maghiar sevor începe în curând, pentru finalizarea reînnoirii pactului vamal comercial între Austria și Ungaria. Singurul punct de înțelegere îl va forma **cuota**; și unele ziare din Viena sunt în măsură a pute anunța, că prim-ministrul maghiar Széll ar fi făcut deja promisiuni guvernului austriac, că **dela 1900 Ungaria va contribui cu treiseci și cinci procente la cheltuielile comune ale monarhiei.**

Prin vot universal. Dieta provincială din Austria-de-jos va avea în curând să se ocupe cu un nou proiect de lege, referitor la **reforma electorală**, ce i-s-a prezentat zilele trecute. În acest proiect de lege, numărul deputaților din dieta provincială a Au-

striei-de-jos, se ridică dela 78 la 90, astfel ca cei doisprezece deputați noi, dintre cari șase va avea Viena să-i aleagă, să fie trimiși în dietă prin vot universal, aleși de o curie generală electorală.

Președintele se extinde dreptul electoral, numai la noi — nu.

„Din poticneală în poticneală“.

Sub acest titlu a apărut în Budapesta o nouă broșură despre baronul Bánffy. Un anumit „Ompoly” cercetând cauzele căderii lui Bánffy dela guvern, le află în marile greșeli de tactică pe care le-a făcut baronul în timpul din urmă. Căderea lui Bánffy, zice Ompoly, e o rușinoasă înfrângere a partidului liberal — care acum pare sguduit din temelie.

„Direcțiunea și politica partidului liberal, încheie broșura, și-a pierdut creditul și ori-cât de mare ar fi liberalismul lui Széll Kálmán, rămâne că: dacă și nu Bánffy a fost ultimul ministru-preșident constituțional, tot el a fost ultimul ministru-preșident liberal“.

Să nu uităm, că sub pseudonimul „Ompoly” se ascunde un politician maghiar — **mameluc!**

Adio la — Bánffy.

— Operetă — patriotică. —

Mamelucii baronului Bánffy, scoși din urnă la alegerile trecute cu bani și cu baionete, s'au adunat ieri, Marți, grămadă și s'au dus la Bánffy să-i spună cuvântul de adio. Sala de recepțiune din palatul ministrului-preșident era plină de deputați, pururea guvernamentali. I-s'a făcut raport lui Bánffy că turma e întreagă, și Bánffy și-a făcut apariția în mijlocul amicilor. Sguduitoare strigări de „eljen” l-au primit, așa, că lui Bánffy i-se clătinau — mustețile.

Orația de adio.

Baronul Podmanitzky, președintele partidului liberal i-a rostit discursul de adio. I-a zis așa: „Comoara ascunsă în tine, e conștiința ta curată ca cristalul! Ti-ai făcut totdeauna datoria, cu credință și sfințenie, față de Rege și patrie! O rugare am să-ți adresez în numele partidului. Să te dai jos de pe piedestalul înalt, și să ocupi loc în rândurile noastre“.

Răspunsul lui Bánffy.

Firește, Bánffy a fost emoționat de atâta dragoste. Ales frasa: „dă-le jos” l-a electrificat. De aceea a și răspuns următoarele: „Păstrați-mi amintirea, așa cum eu voi păstra amintirea voastră“.

Criminalul nevinovat.

— Roman —

de (6)

Gabrielle D'Annunzio.

(Urmare).

A tăcut. Eu involuntar mi-am ridicat pleoapele și am privit înțintă la ea. S'a cutremurat din tot trupul; și durerea ce privera mea i-a cauzat-o, era atât de evidentă, încât de nou mi-am plecat capul pe mână.

Până aci a fasonat; acum s'a așezat pe scaun. Un timp oare-care era liniște de moarte în odaie.

— Crezi oare, — a întrebat cu dureroasă perplexitate, — crezi oare că e grav păcatul și dacă sufletul nu consimte la comiterea lui?

Fără să fi voit, vocea-mi trada amară ironie, când cercând a zimbă i-am reflectat:

— Sărac suflet!

Fața lui mi se exprima la aceste cuvinte o durere atât de intensă, încât îndată mi-a părut foarte rău de ceea-ce am zis. Am recunoscut, că cu nimic altceva n'aș fi putut să o insult mai crudel, și că în aceste momente ironia față cu această ființă umilă fu cea mai scarboasă lașitate.

— Iartă-mă, — mi-a reflectat ea, și era ca-și-cum o lovitură de moarte ar fi fost atins-o, — iartă-mă, dar' ieri și tu mi-ai vorbit de suflet... Știu că pentru mine nu există iertare. Numai pentru sărutările pe cari le-am primit dela

Deocamdată să ne fie destul atâta, căci momentul nu e potrivit pentru a face declarații mai detaliate; dar' atâta vă pot spune, că sunt mândru a pute merge de nou eu voi împeună.

Au urmat altele „eljénuri”, însă fără muzică și fără foc bengal, ear' cortina a căzut să îngroape un trecut de patru ani al fostului prim-ministru Bánffy.

Din Budapesta.

Conduct cu forțe.

Cetățenii capitalei maghiare și-au manifestat Luni seara bucuria asupra căderii guvernului Bánffy și asupra întorsăturii ce au luat stările interne politice ale Ungariei, prin un conduct de forțe, aranjat în onoarea opoziției unite. Conductul a fost pus la cale în următorul mod:

Formarea conductului.

La orele 7 s'a adunat publicul în piața Vântier, unde s'au împărțit 300 de facile. Erau cam două mii de cetățeni, cari de aici în rinduri de câte patru s'au pus în mișcare spre clubul partidului independent de pe bulevardul muzeului.

La clubul kossuthistilor.

Convoitul s'a oprit în fața clubului kossuthist, ear' unul din mulțime a rostit câteva cuvinte de mulțumire, pentru lupta purtată în contra guvernului Bánffy. A răspuns Kossuth, mulțumind pentru manifestația ce se face opoziției și asigurând pe cetățenii capitalei că kossuthiștii vor continua lupta, până vor ajunge la isbândă.

La celelalte cluburi.

De aici convoitul a mers la clubul partidului național, unde la orația ținută a răspuns deputatul Szentiványi, ear' apoi la clubul ugronistilor, unde Bartha Miklós și Polonyi au vorbit mulțimei și în fine la clubul partidului popular, în numele căruia tânărul conte Zichy János a rostit o vorbire electrisătoare la adresa cetățenilor din capitală.

Tinerul conte a protestat în contra învinovățirilor ce se aduc partidului popular, că „nu ar fi patriotice”. De aici conductul s'a dus la redacția ziarului Magyarország, unde asemenea a manifestat.

Fiind cam frig, mulțimea a început apoi a se resfira strigând și câte un „trăească poliția”, de bucurie că poliția nu a bruscat pe nime și a lăsat lumea să manifesteze în perfectă libertate.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Révașe din Paris.

— Dedicate Floricai. —

I Făurar.

Acum, când ai împlinit șapte ani și ești fată mare de găit la horă, așezată și cuminte, îți scriu, găinușă moșului, ca să mai îmi amintesc și eu de vremurile când eram ca tine, la părinți, voios și fără griji....

În ciaturile de restriște ce bine-ți să știi într'un loc pe cineva care te iubește cu adevărat, să ai cui să-ți verși focul, cui să-ți povestești viața ta de demult, așa cum 'ți-o aduce surghiunul, cum o vezi din depărtare, de peste nouă mări și nouă țări....

Moșu gândesc într'una la ai casei, dela tine nu-și mai poate lua gândul.... Își aduce moșu aminte de toate, — aidoma.

De m'apucă noaptea, târziu, și în dorul vostru de sunt măhnit, închid pleoapele ostenite, mă las dus ca pe-o naie nevăzută.... Atunci, ca dintr'o altă lume par-că, înecînel, cu rostul lor îmi vin în minte vedenii de acasă... muiate în potolită seninătate, tihnite și tăragănite.... Le văd pe jumătate adormite cum se mișcă în pace, cam ca o turmă de oițe blânde ce în scăpătat domol poporul... așa îmi trec pe dinaintea arăturile... Te deslușesc pe tine, cicoarele din ochii

tăi, pe ai noștri... Văd prisa cu stîlpii juruiți de viață sîlbatică, nucul verde din colțul casei, lăcră crestată pe margini, florile ei mărunele în chip de trandafiri, deasupra zestreia ta întocmită frumusele, par-că aud vîrtejita dăpănînd aural tras în fire de borangie, văd fuioarele de cîneapă prinsă în grînda cătrănită, busuicoul din fereastră, găinile ciugulind în bădătură... atâtea și atâtea amintiri se adună în mîntea mea....

Gîndind la ele mi-se reîncepe inima, mă cred printre voi.... Uit de toate.

De vin apoi zile de amar, se întuneacă sufletul moșului, nu mai ese din casă zile întregi.... Stă ursuz și înbufnat ca un ciuhurete la lumina zilei....

Moșului atunci i-se strînge inima, de atîta dor înăbușat ar vrea să plîngă.... Mă întorc, îmi fac muștrări singur, mă gîndesc că 'ți-s drag; de placul tău mă stăpînesc, încerc în fel și chipuri să-mi fac curaj, să uit.

Ți-e drag ție moșul, ian spune-mi? Mult, mult de tot? Cît? Mai mult ca dela gurița ta până la stele?

Ascultă, fetițo: În săptămîna ce se pune, câteva zile în șir, am să-ți scriu sîmedine de lucruri, așa cum se cade unei urite ca tine. La rîndul tău, când 'ți-or mai da treburile casei răgaz, din fir-a pîrlui să-mi spui de ele, așa cum te-oi întreba eu, și mai ales cum vei ghici tu, căci tu ești o mare ghici-toare.

Dibăcia ta e fără margini, floarea moșului.

Voi fetițele sînteți istețe, ghiciți în toate mai repede și mai bine ca băieții. Voi simțiți lucruri, înțelegeți inimile

noastre mai din vreme ca ei. De aceea îți scriu ție și nu lui Petruș, care-i de două-ori mai mare ca tine. Tu ești bună.

Voi fetițele din leagăn vă deprindeți să fiți mame. Numai voi iubiți o viață întreagă. Sentimentul sfînt de mamă, ce înfloarește de cu vreme în micuțele voastre inimi, mă face să nu dau un picioruș de față pe o clăie de fîciori.

Voi știți ogoi necazuri. Bucuria casei voi sînteți. Glasul vostru rugător adoarme obida mîinii, în fața voastră arțagul frătorului se potolește ca prin minune. Fetitele pricep și știu multe, așa dela ele, fără să le învețe nimeni. Vouă natura vă strecoară multe din nepărunsele ei mistere. Ades rămănen înaintea voastră uimiți, ca în fața unei taine nepătrunse.

Fetițele se nasc pricepute. Ele vin pe lume învățate gata. Cine ar să se îndoaie de minunile ce ascunde fruntea ta curată de șapte ani? Tu ești o persoană mare. Tu, micuță, știți lucruri de cari somnoroișii băieți nici nu visează. Sînt fericit că-ți pot scrie.

Presimț că dela tine am să învăț multe lucruri.

De acum ne putem scrie lucruri serioase, fără știrea nimărui. Ți-oi povesti de ce mi-e drag și mie departe. Pe sfaturile tale pun preț. Am să le folosesc. Tu ești un șipot de învățătură. Măna ta mică și nedeprinsă încă la scris, are să-mi desvîlce lucruri mai frumoase decît cele-ce le-am cîtit eu prin cărți, bîtrîne și învățate.

(Va urma).

V. Cioflec.

Abandonat de Coroană.

Vaterland din Viena serie despre căderea guvernului Bánffy următoarele: »Suprema direcție de spital s'a îndurat totuși și n'a lăsat ca pacientul ungar să fie supus curei radicale bănyfyste. Dacă într'adevăr bine și durabil s'au pus la loc membrele scrin-tite, va trebui să se dovedească încă. În tot cazul, medicii curanți de mai nainte și-au păgubit renumele. Având însă asigurarea, că greutățile actuale și cele ce vor urma, vor fi învinse, cu obicinuia abnegare de sine vor suporta reaua impresie morală a schimbării de tratament. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât Bánffy n'a fost răsturnat prin obstrucție, din partea opoziției, ci Coroana l'a abandonat, ceea ce constituie totuși o deosebire în concepția soluțiunii de acum și a schimbării în atitudinea majorității față de Bánffy.

Toată lumea știe că Coroana i-a dat lui Bánffy de-a dura, numai el singur n'o știe, sau se face că n'o știe, ci o dă mereu cu: »m'am sacrificat pentru țară și pentru partid». În-zădar; Bánffy tot Bánffy rămâne; cinic și... cam prea puțin veridic.

Din România.

Interpelarea dlui Maiorescu.

Înainte cu aproape 2 săptămâni dl senator T. Maiorescu a anunțat guvernului o interpelare asupra întregii sale politici, accentuând cu deosebire lipsa de orice direcție.

Desvoltarea interpeleiției fixată de mai multe ori a trebuit să fie amân timer de tot atâtea ori, fiindcă dl prim-ministru D. A. Sturdza ocupat la cameră nu s'a prezentat la senat.

(Desvoltarea interpeleiției). În sfârșit s'a stabilit ziua de luni, 27 Febr., ca definitiv termin pentru desfășurarea acestei interpeleiții, care deosebite mult interes în cercurile politice din București. Asupra ședinței de luni a senatului Drapelul spune următoarele:

„Înainte de orele 2 toate tribunele sunt ocupate. Dama ne mai având loc în tribuna rezervată trec și în cea diplomatică.

La orele 2 sosește dl Maiorescu. E bine dispus și se întreține cu foarte mulți domni senatori.

La orele 2 și 20 minute sosește dl Sturdza, prim-ministru. E singur pe banca ministerială.

La orele 2 și 30 min. se intră în ordinea zilei și dl Maiorescu se suie la tribună. Primele cuvinte sunt spuse cu o voce sonoră care își află efectul în senat.

(Discursul). Dl Maiorescu a rostit un lung discurs. A motivat interpeleiarea sa cu faptul, că senatorilor nu li-se dă prilej a discuta politica guvernului decât la desbaterea adresei.

Expune tot mersul politicii actualei guvern, insistând asupra tuturor chestiunilor celebre ce le-a avut: episcopia română din Macedonia, chestia metropolitană, alegerile comunale, alianța cu socialiștii, etc. Din toate a căutat să arete lipsa de direcție politică a guvernului.

Din resumatul ce dă ziarul La Roumanie se vede, că în chestiunea na-

morfin și sublimat. Dar' acestea poate-că nu vor fi de folos; poate-că otrăvirea va fi greu de tănuț. Trebuie să-i dăm lucrului aparența ca-și-cum vre-un accident nenorocos mi-ar fi cauzat moartea. Numai astfel ne vom ajunge scopul. Secretul va rămâne între noi numai.

Vorbă repede, cu expresiune de calmă seriozitate, ca-și-cum ar fi fost voină să-mă înduplece la acceptarea oare-cărui contract de mare folos și nu ca să iau parte ca complice la executarea unui plan crud.

— Ascultă-mă, Tullio. Am o idee. Frideric mi-a povestit, că în ce mare primejdie ai fost azi. Numai un unic mijloc este, prin care să te salvez pe tine, pe mine, sufletul nostru și amorul nostru; da, permite-mi s'o spun: amorul nostru. Permite-mi să-ți spun încă odată că te iubesc, astfel cum nici-când nu te-am iubit. Și tocmai pentru-că te iubesc, trebuie să dispar din lume, ca să nu mă mai vezi.

În aceste clipe un fel de sublimitate uimitoare, morală îi elevea vocea, întreaga ei persoană; ear' eu eram cuprins de o momentană iluziune.

— Ascultă-mă, — a continuat cu voce lină, ca-și-cum s'ar fi fost temând să n'o audă cumva și alții. — Am spus lui Frideric, că mi-ar plăcea foarte mult să văd pădurea și împrejurimile ei. El măne nu ne poate însoți, vom merge numai noi doi. Frideric mi-a zis, că pot încăleca pe Fanilla... Voiu face ceea-ce tu ai făcut azi; se va întâmpla o nenorocire... Mi-a spus Frideric, că a scăpa teafăr din Assora e imposibil. Te învești?

țională dl Maiorescu n'ar fi spus nici un cuvânt. O să vedem, când vom avea discursul întreg.

(Răspunsul dlui Sturdza). Răspunzând dl Sturdza la început aduce înainte legea învățământului secundar. Contestă că dl Maiorescu ar fi făcut vre-un bine pentru România.

Restul din discursul dlui Sturdza o să-l arătam altădată; ziarele ce ne-au venit azi nu-l au întreg.

Din Franția.

Afacerea Derouléde.

Din cercetările făcute până acum, tot mai mult ese la iveală, că pășirea lui Derouléde n'a fost atât de primejdioasă, cum s'a părut în primul moment. Matin e informat, că în urma perchișiilor făcute la liga patrioților, s'a constatat, că Derouléde n'a urzit nici un complot și provocarea lui către Roger și miliție a fost un act de hotărâre spontană.

Derouléde este un exaltat naționalist, mare republican și fanatic pentru ideea de revanșă față de Germania. El ar dori ca Republica să se constituie pe baze de plebiscit și să se înroleze tot Francezul, ca cu atât mai îngrabă să se poată da revanșa.

Aceste idei Derouléde le propagă de 28 de ani și în Paris și în armată el se bucură de mare popularitate. Cu toate acestea se vede, că din partea lui Derouléde de astă-dată Republica e foarte puțin amenințată.

Cercetările continuă. Judele investigator Pasques a luat și fasiunile lui Roger și ale altor oficeri.

Perchișiții.

În Paris s'au făcut de nou o serie de perchișiții domiciliare, anume la mai mulți roialști și aderenți ai partidului antisemit. Aceste perchișiții nu stau în legătură cu afacerea Derouléde și au avut de scop să se afle manoperele puse la cale de monarhiști. Poliția urmărește cu mare atenție agitațiile roialiste.

Cronica politică.

Din Spania.

În senatul Spaniei se discută proiectul tratatului de pace dintre Spania și America. Cu această ocaziune mai mulți senatori au pus vina desastrelor războiului pe oficerime și peste tot pe armată. Mai vehement a fost atacul con-telui Almenas, contra generalilor, din care s'au născut discuții și recriminări pătimașe. Între alții generalii Montes și Martinez Campos, apoi ministrul de războiu Correa și ministrul de marină Aunon au luat în apărare armata și pe comandantul ei. Martinez Campos a cerut să se introducă cercetare parlamentară, ceea-ce se admite.

Senatul probabil zilele acestea va vota asupra tratatului de pace.

Ca-și-cum ar fi vorbit în deliriu; fața-i ardea de neobișnuită roșeață, ear' din ochi îi lucia lumină stranie. S'a înclinat spre mine și a repetat:

— Învești-te?

M-am ridicat de pe scaun și i-am luat mâinile în ale mele. Voiam să-i alin febrilele. Eram pătuns de ne-sfârșită tristeță și compătimire. Vocea-mi era blândă, lină:

— Sărmană Iuliană! Nu te tortura astfel. Suferi foarte. Sărmană inimioara mea, durerea te scoate de tot din minte. Trebuie să-ți reculegi tot curajul: nu-ți este permis să mai cugești la nimic din cele-ce vorbiști... Gândește la Maria, la Natalia... Am luat asupra-mi penitența. Poate-că am și meritat aceasta pedeapsă, pentru toate câte i-am păcătuit. O voi suporta. Dar' tu trebuie să trăiești. Promite-mi, de dragul Mariei, Nataliei, de dragul mamei noastre, promite-mi că nu vei cere moartea.

Își ținea capul plecat pe piept. Și deodată și-a smuls mâinile din ale mele, mi-a prins mâna și mi-a sărutat-o cu foc, și eu îi simțeam arzătoarele buze, arzătoarele lacrimi. Apoi a căzut în genunchi și și-a ridicat spre mine fața udă de lacrimi și chinată de durerile sufletului, și eu nu aveam putere să o ridic. Am dat uitărei toată mânia, toată mândria și numai oarbă frică de viață mai rămăsese în mine. Și am început și eu să plâng cu suspinuri, și după atât de mult timp lacrimile noastre s'au împreunat eărăși.

Oh, Dumnezeu! meu, așa tare ardeau, și totuși n'au putut să ne schimbe soarta.

(Va urma).

Din toată lumea.

Reformele Sultanului. — Înaintarea dervişilor. — Expulsări din Germania. — Papa și conferința de pace.

— Din Filippine.

Sultanul primind în audiență pe ambasadorul nostru, baronul Calice, i-a spus, că va lua măsuri pentru-ca administrația și justiția să fie imparțială, legile să fie executate cu promptitudine și excese să fie pedepsite. — Promisiune turcească!

Din Cair se anunță, că acolo a sosit știrea despre înaintarea dervişilor spre Oudurman, sub comanda lui Taihi; ei au o armată de 16.000 de soldați. Știrea despre înfrângerea armatei anglo-egipteană nu se confirmă.

Din Harburg (lângă Hamburg) poliția a expulsat 9 lucrători de fabrică, sudii austriaci. Motivul se zice că e concurența, ce lucrătorii austriaci o fac celor germani. Expulsările se vor continua.

Din Petersburg se depeșează, că Tarul a împărțit Papei, cu cel mai mare regret, că n'a putut să isbutescă ca și Sanctitatea Sa Papa să fie invitat la conferința de pace.

Lupta în Filippine continuă. Agenția Reuter are știre din Hong-kong, că guvernul Filipinelor a dat un manifest, în care declară în fața lumii culte, că vor lupta până la cea din urmă răsufelă contra Americanilor și în cas de lipsă și femeile vor prinde arma pentru independența patriei.

Din Bănat.

O luptă pentru drept.

Caransebeș, 23 Febr. n.

(Urmare).

Societatea, conform §. 24 din statutele sale, a înaintat comisiei bisericești planul pentru ridicarea și repararea zidului din cimiter, care era sub toată critica, — spre luare la cunoștință.

Comisiunea primă acest plan, mulțumind societății că scutește biserica de spese, cari trec suma de 1600 fl.

Societatea începând în 4 Octomvrie a. tr. cu repararea zidului.

Dl Nemoian, președintele din grația lui Ilie Curescu, încercă să sisteze lucrul, însă fără nici un rezultat. În timpul cel mai scurt fu zidul ridicat și acoperit cu tînchea.

Cererea tribunalului din 28 Sept., ca presidenta să dovedească în 28 Novmrie, că Sbăgan locuște în casa societății, determină pe dl Nemoian să îndemne pe Sbăgan, să părăsească încă în aceeași noapte casa, lăsând pe o cumnată a sa în loc.

Împrejurarea, că noaptea trebuia să părăsească casa, apoi împrejurarea, că presidenția dlui Nemoian nu fu în stare să oprească societatea în lucrările începute în 4 Octomvrie, îl deșteptă pe Sbăgan a veni în 8 Octomvrie și mută pe cumnată-sa din casa societății.

Cheile voi să le ducă protopopului, însă fură reclamate din partea lui Nemoian în calitatea sa de președinte a demisionatului comitet parohial.

Astfel ajunse societatea de nou în perplexitate. Casa goală, cheile la dl Nemoian, cimiterul și materialul adunat pentru zid, fără păzitor, apoi pe lângă toate acestea, amenințarea dlui Nemoian, că el poartă »căciula» făcând situațiunea cam critică; însă presidenta făcând proces scurt; se duse la căpitanul poliției, îi expuse cauza și i comunică hotărârea de a lăsa dlui Nemoian cheile, și a deschide casa cu lăcătușul.

În 9 Octomvrie a. tr., la 3 ore după amiază, s'a deschis casa și a venit alt păzitor.

Ce credeți că a urmat??

În anul 1896, în nr. 161 din 4 August n. e descris în Tribuna dl Ilie Curescu astfel: »voinic cu cei de jos; slugarnic față cu cei de sus, bolnav de grandomanie, împedecător de lucruri bune, mic la suflet și sărăcuț de tot în ce privește magazinul conștiințelor d-sale: un adevărat despot, care nu te pricepe și nu te ascultă, ci iți-se face dușman de moarte, căutând să te nimicească cu orice preț, etc. etc.

Am ținut de lipsă să vă împrespățesc descrierea aceasta, pentru-ca eu atât mai bine să se priceapă ceea-ce urmează.

Protopopul Andreiu Ghidiu e un preot în înțelesul învățătorei sfinților apostoli.

Protopopul s'a purtat prudent și cuvințos față de societatea femeilor, atrăgându-o către biserică; a vorbit blând poporului și la suflet, s'o spriginească și nu a iubit cearta în care a voit dl Ilie Curescu se tragă toate autoritățile bisericești și politice, pentru

nimicirea scopului uman urmărit de societate. Presidenta societății, totodată și fundatoarea ei, nu cunoaște prietenie, nici frică, când e vorba de dreptate, de apărarea statutelor și a scopului uman.

Ce a trebuit să îndure pentru aceasta??

În numele lui Sbăgan se făc în 10 Octomvrie a. tr. acuză la judecătoria cercuală, că protopopul Andreiu Ghidiu și d-na Elena de Iacobich au năvălit asupra lui, au spart casa, i-au aruncat mobilele afară, și se ceru repunerea lui în casă, fiind conturbat în posesiune etc. etc.

La forul criminal se făc tot aceeași acuză, cerându-se pedepsirea aspră a protopopului și a presidente pe cale penală.

Poftim logică! În 28 Septemvrie, la tribunal, se afirmă hotărât, că Sbăgan nu mai locuște în casa societății și în 10 Octomvrie se făc arătarea că, în 9 Oct. a fost Sbăgan aruncat afară.

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 1 Martie n.

† Contele Bernhard de Rechberg, fost ministru-președinte și ministru de externe austriac, a decedat în Kettendorf lângă Viena, în etate de 93 de ani. În viața politică a monarhiei decedatul a avut un mare rol. Diploma împărătească dela 20 Octomvrie 1860, care dădea popoarelor din monarhie posibilitatea de a se guverna singure, a fost contra-semnată de defunctul Rechberg în calitate de prim-ministru. A fost om drept și echitabil, și dacă nu-i puneau pedeci împrejurările, ar fi rezolvat poate chestia națională, pe baza ideii unei perfecte egale îndreptățiri.

Archiducele Francisc Ferdinand — acuzat. Minele de peatră din Kanopischk, proprietatea Archiducelui, au luat asupra-și obligamentul să lîferaze peatră necesară la edificarea podului de pe »Esküter» din Budapesta. De oare-ce însă administrația minelor n'a lîferat la timp peatră contractată, întreprinzătorii podului au cumpărat peatră mai scumpă dela alte mine și acum au acuzat pe Archiducele Francisc Ferdinand ca se plătească diferența de circa 30.000 fl.

Hymen. Dl Petru Bratu din Rășinari și d-șoara Maria Puschilă din Săliște, își vor serba cununia Duminecă, în 21 Februarie v. (5 Martie n.), în biserică cea mare din Săliște, la orele 2 după amiază.

— D-ra Valeria Crișan, fiica dlui preot T. Crișan din Cugir, și va serba Duminecă, în 5 Martie n. e. cununia sa cu dl Valeriu Recei, în biserică gr-cat. din Cugir.

Cetitoarele noastre vor găsi o plăcută surprindere în »Rășalele din Paris» ce publicăm la »Foiaș». Vor urma zi de zi mai multe zile de-alungul, și cetitoarele iubitoare de literatură frumoasă credem că se vor uni cu noi într'a exprima dorința, ca fratele din Paris să continue cât mai mult cu dragălașele sale rășale.

Dela Oradea-mare primim o scrisoare entusiastă, prin care ni-se anunță, că concertul tinerimei academice ce s'a dat Joi, 23 Febr., s'a prefăcut într'o adevărată manifestație națională.

Tinerimea din România era reprezentată prin doi membri ai ei, domnii Mușescu și Solomonescu. Tinerii frași au fost obiectul atențiunii tuturor. Cănece și discursuri naționale au ridicat dispoziția publicului la entusiasm.

Măne vom publica interesanta scrisoare.

De-ale armatei. Din Viena se scrie, că Monarhul a dat ordin ca oficerii cari au absolvat cursurile superioare de artilerie să fie clasați în aceeași raporturi de avansare ca și oficerii statului-major. Mai departe a dispus, că în școala de războiu (Kriegsschule) și la cursurile mai înalte se pot înscrie numai acei oficeri, cari n'au împlinit încă 28 de ani.

Clasarea școalelor comerciale. Ordinațiunea ministerială din anul 1895 a clasat toate școalele comerciale din Ungaria în unul și același rang, dându-le numirea comună de »școale comerciale superioare». Cu toate acestea multe școale comerciale din țeară poartă și azi cu emfază titlul de »academie comercială». Și publicul neorientat, ba chiar și băncile, casele comerciale preferă pe domnișorii »academiști», — căci în necunoștința lor socot, că ori-cum, dar' un »academist» e mai iscusit decât un simplu student dela școala comercială. Adevărul este, că în Ungaria până acum nu este nici o academie comercială recunoscută de lege și toate titlaturile de academii ce le poartă câteva școale comerciale sînt caraghioase. Lucus a non

lucendo, de oare-ce organizația și planul de învățământ în toate școalele comerciale din Ungaria este uniform.

Din Cîanul-mare ni-se anunță frumoase fapte creștinești. Alexandru Berindeanu, vicecurator la bis. și soția sa Ravea n. Oros, au dăruit bisericii din loc un foarte frumos candelabru în preț de 33 fl. Deasemenea Nic. Mocanu a lui Dănilă a cumpărat pe seama pruncilor școlari 10 tăblițe și ceruse.

Faptele frumoase se laudă de sine

»La Fronde». Sub acest titlu apare în Paris de mai bine de un an un ziar unic în felul seu. »La Fronde» este până acum unicul ziar politic cotidian, redactat, administrat, tipărit și expedit exclusiv numai de femei. Proprietara și directoara ziarului este madame Darand, ear' șef de administrație este madame Serveille. E interesant, că și în tipografia ziarului se află numai femei ca culegătoare de litere. Un fericit vizitator al redacției povestește cu entusiasm despre luxul și eleganța neîntrecută a aranjamentului din localitățile ziarului. Salele de redacție și administrație, dar' cu deosebire cabinetele directoriei și a șef-redactoarei sînt împodobite cu mobile și tablouri de artă, cu flori și cu palmi și cu alte plante exotice, care răspândesc un parfum îmbătător, mai ales dacă și madamele sînt de față.

Ziarul discută chestii politice, polemizează, luptă pentru emanciparea femeilor, critică, publică articole de modă; cu o vorbă scurtă, face politică feministă zi de zi. Cât sînt de flegmatic, dar' eu tot n'aș dori să iau parte la o discuție în redacția ziarului »La Fronde». Închipuiți-vă să vă argumenteze vre-o 30—40 femei — după obiceiul lor — toate deodată!

Femei în slujbă. După ultima conscriere a poporațiunii, în întreaga Ungaria se află 970.000 femei cari își câștigă pâinea afară de cercul familiar. Și în această sumă sînt luate numai femeile trecute de 30 ani. Cele mai multe sînt angajate ca lucrătoare, servitoare și apoi ca muncitoare pe la fabrici și diferitele industrii. Mai puține apoi sînt aplicate ca oficiane, cu deosebire pe la poșta și telegraf. Precum se vede, pentru femeile din Ungaria scara emancipării este încă grozav de înaltă.

Modă — non plus ultra. »Angerii noștri» din San-Francisco au născocit o astfel de modă, pe care doar' chiar și »angerii» din Paris o vor afla-o de cel puțin o — hidoasă excentricitate.

Damele din San-Francisco anume au început să-și croiască cordonae, tabachere, portofele pentru bani și țigarete din — piele de om. Un medic, spun ziarle de acolo, a trimis miresei sale un necesar din piele de om atât de elegant, încât toate damele o invidiază pe fericita mireasă. Și cum moda aceasta cucerește tot mai mult, în San-Francisco medicinii sînt acum favorizii cei mai desmierdați ai damelor, de oare-ce ei pot să le lîferaze — de pe la operații mai multă stofă de modă. Se vede că »angerii noștri» nu se mai mulțumesc cu inima noastră — ne iau acum și pielea.

Școală superioară pentru veterinari. Foia oficială publică noul regulament de organizație a academiei de veterinari, prin care aceasta e ridicată la rangul de școală superioară (în același grad cu universitatea). Conform noului regulament la școala superioară, după 2 ani de tranziție se vor pute înscrie ca ascultători numai cei cari au examen de maturitate dela gimnasia sau școale reale. Ascultătorii numai după terminarea alor 8 semestre și după prestarea unui examen fundamental și 3 riguroase își vor câștiga diploma de veterinar.

Timpul de abdicere al unui ziarist, nefiind precizat în lege de multe ori a dat ansă la discuții juridice. Acum tabla regească din Budapesta judecând procesul unui colaborator încredințat cu conducerea rubricii »Cronica» a adus sentența în sensul căreia proprietarul ziarului e obligat să solvească colaboratorului plata pe 3 luni, motivându-și sentența astfel:

Conducătorul rubricii »Cronica» este a se clasa între acei muncitori intelectuali ai presei cari sînt încredințați cu lucruri mai importante și astfel prin analogie trebuie să se bucure de aceeași drepturi ca și un funcționar comercial mai înalt, ca de exemplu comptabil, cassar, etc.

Versatul negru în com. Făgărașului. De mult timp bănuie versatul în comitatul Făgărașului. După-cum am amintit prima-ora s'a ivit în Făgăraș, de unde bacili au fost transportați în comunele din jur și acum aproape toate comunele din comitat sînt infectate. În Vistea-inferioară, după-cum ni-se scrie, dese înmormântări se fac cu asistență gendarmerească și mai ales în timpul nopții.

În Noua-Seelandă pe viitor numai acei supuși austriaci sau ungari pot să intre, cari adevărese că au mijloace de subsistență pe timp de cel puțin 3 luni.

Consulul austro-ungar a protestat în contra acestei excepționale măsuri a guvernului din N-Seelandă și a avisat imediat casul la Viena.

Știri mărunt. Princesa *Luisa de Coburg* a fost pusă sub curatelă. Curator îi este *Dr. Feistmantel*, presidentul camerei advocațiale din Viena.

— Cel mai bătrân mire din lume este de sigur arabul *Salem ben Salem*, care acum când s'a cununat cu o fată de 20 ani, a împlinit frumoasa etate de 101 ani.

— În comuna *Hurez*, lângă Făgăraș, la demolarea moarei celei vechi doi muncitori au fost omorâți de un zid, prăbușit fără veste.

— Guvernanta *Rosa Angart* din Timișoara s'a spânzurat pentru un amor nefeicit, dar lumea rea n'a lăsat-o să moară.

Din sinul Reuniunilor.

Convocare.

„Reuniunea femeilor române gr.-or. din Făgăraș și jur” își va ține adunarea generală din est-an Duminecă, în 6 Martie n., la 3 ore p. m., în școala noastră confesională gr.-or. din Făgăraș, la care sunt rugate a participa p. t. doamnele membre, precum și alți binevoitori ai corporațiunii.

Obiectele:

1. Raportul comitetului.
2. Censurarea raționamentelor.
3. Propuneri diverse și alegerea unei comisii pentru verificarea procesului verbal.

Făgăraș, 25 Februarie 1899. **I. Berescu,** secretar.

La

Abonament lunar

pentru

Martie st. vechiu

învită

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

VIATA SOCIALĂ.

Din Blaj.

Primum invitare la »serata musicală-declamatorică«, ce aranjează casina română din Blaj — cu concursul mai multor dame și domni, sub conducerea prof. de muzică *Iacob Murășianu* — la 4 Martie st. n., în sala hotelului »Univers«. Începutul la 8 ore seara. Prețul intrării: de persoană 1 fl., în familie 2 fl. După concert urmează joc.

Programa: 1. »Hora«, de Wachmann, cor mixt. 2. »Elsan«, de Elvira Santorino, declamare. 3. »Imn de urare«, de Porumbescu, duet. 4. »Brumărel«, baladă de I. Murășianu, cor mixt cu soli și accomp. de pian. 5. Declamare. 6. a Vals melancolic, de Hellmund; b) Allegro din Sonata Apassionata de Beethoven, solo pian. 7. a) »Dorul meu«, b) »Neic a Neiculiță«, coruri mixte, de I. Murășianu.

Din Lugoj.

»Reuniunea română de cânt și muzică din Lugoj« aranjează Sâmbătă, în 4 Martie (20 Febr.) a. c., în sala hotelului »Regele Ungariei« concert împreună cu petrecere de dans.

Venitul curat este destinat pentru fondul »Reuniunii«. Începutul la 8 ore seara. NB. Bilete de intrare se pot căpăta la casarul Reuniunii Vas. Jurca jun. și seara la cassă.

Programul concertului: 1. I. Vidu: »Andalus« (cor bărb. cu accomp. de pian). 2. G. Verdi: »Trovatore«. a) »Ahl se l'error t'ingombra« (corul călugărilor din actul 2); b) »Miserere...« (cor din actul al 4-lea și solo sopran: d-șoara *E. Mitar*, ear' solo tenor dl *Dr. Dem. Florescu*). Acompaniamentul de pian îl susține d-na *Elena Dobrin*. 3. Al. Flechtenmacher: »Imn de mărire« (cor mixt). 4. G. Musicescu: »Stegarul și cornul« (cor mixt). 5. I. Vidu: »Răsnetul Ardealului« (cor mixt și solo sopran): d-șoara *E. Danciu*.

Din Arad.

O petrecere de carnaval aranjează meseriașii români din Arad, în sala hotelului Vas, Sâmbătă, în 4 Martie a. c. st. n. Pentru comitetul aranjator: Nicolau Ștef, secretar. Petru Truța, președinte. Francisc Rognean, cassar. Începutul la 8 ore seara. Venitul curat este destinat Asociațiunii naționale pentru ajutorarea învățăcelilor săraci. Intrarea: de persoană 60 cr., de familie 1 fl. 20 cr.

POSTA REDACȚIUNII.

Dlul **G. D. Creangă**, fiind dl Dr. D. absent scrișoarea d-v. numai azi s'a desăfuit. Eată cauza întârzierii. Sânteți rugat a arăta noua adresă.

»**Cloris** în B. »Gatel« — (!) e rên, ca și titlul. A doua mai e ceva de ea. Eată-ți facem plăcerea, s-ți vezi câteva șire tipărite:

Lin se leagănă pe vîrfuri
Vîntul seroi, saltăreț,
Și alunecă prin ramuri
Ca prin minte-un gând isteț.

Bland isvoru-n dulce lacrimi
Mai îngână 'necetșor,
Par'că știe și simțeste
Liniștirea tuturor.

Noaptea deasă-n sboru-i mitic
Stînge soarele ascuns
Eat-o! pe pământ ajunse
Și inima mea 'mi-a pîtruns.

Vezi cât de slab e, mai ales sfîrșitul! Ce-tese mai mult; serie mai puțin, dar' nu ne trimite nimic până doar' la anu! Atunci vom vedé.

Mai nou.

Din Budapesta.

— Telegramă particulară. —

— 1 Martie n.

Noul cabinet s'a prezentat azi în camera deputaților și a magnatilor. C. Széll 'și-a desfășurat programul accentuând adevăratul liberalism.

A zis că va executa legile fără considerare la naționalitate și confesiune.

Totodată a declarat ca țintă a sa și tendința de a realiza statul unitar maghiar.

— **Toți disidenții au reintrat.**

Conjurația orleanistă.

Știrea despre o conjurație roialistă se confirmă. Ziarele franceze aduc detalii interesante. În scrisorile confiscate ale prințului de Orleans se află un catalog de nume al acelora, cari erau designați a fi numiți prefeți, pentru cazul că succedea lovitura de stat. Mai sînt apoi scrisori compromițtoare. Câteva ziare, între cari cu deosebire *Rapport* serie, că din actele confiscate se constată, că a existat o conjurație orleanistă. Se afirmă, că și unii domnitori străini au contribuit bani pentru lovitura de stat, care trebuia executată de către un general activ. Orleaniștii trebuiau să intre în acțiune, când generalul respectiv devenia ministru de război, ceea-ce era în prospect.

Tribuna Literară.

PLOȘNIȚA.

(Din datinele și credințele Românilor despre insecte).

(Urmare).

Toate acestea se fac de aceea la sfîrșitul unei sau la *Lună veche*, ca, precum se sfîrșește luna, așa se sfîrșească și ploșnițele.)

Neputîndu-se nici în chipul acesta scoate, atunci ese unul dintre căsași afară când e *Craiu nou*, adică *Lună nouă*, și punîndu-se lângă o fereastră strigă:

Craiu nou în țeară
Ploșnițele se piară,
Tot una câte una
Pân' n'or rămâné nici una!)

Sau:

Craiu nou în țeară,
Ploșnițele-afară:
Tot una câte una
Sé nu rămână nici una;
Cele verzi pe ferestri
Cele roșii pe uși!)

Sau:

Craiu nou în țeară,
Sé iasă
Din casă
Toate ploșnițele-afară:
Tot una câte una,
Pân' ce n'a rămâné nici una!)

Tot când e *Craiu nou* sau *Lună nouă* se mai pot scoate ploșnițele din casă încă și în următorul mod:

Dacă unul, care vede mai întăiu *Lună nouă*, ese afară cu o bucată de pîne sau de mămăligă și cu una de sare în mână și încunjură casa de trei-ori, ear' a treia-oară așezîndu-se lângă o fereastră și punînd pînea pe dînsa zice:

Craiu nou în țeară!
Ear' altul din casă strigă:
Ploșnițele din casă afară!
Cel de afară:
Eu mănânc pîne și sare!
Cel din casă:
Dar' ploșnițele ce-or mănca?

) Dat. Rom. din Todirești, com. de Nic. Rădășan și a celor din Frătăușul-nou, com. de Iulian Sidor.

) Dat. Rom. din Părtești-de-sus, dict. de Domnica Baranaiu.

) Dat. Rom. din Șcheia, com. de I. Berariu.

) Dat. Rom. din Iliești, com. de Filaret Dobos.

Cel de afară:

Ele s'or mănca
Una pe alta,
Pân' ce-or rămâné
Numai cojile
Dintr'insele!)

Sau:

Craiu nou în țeară!
— Ploșnițele sé ias'afară!
Eu mănânc pîne și sare!
— Ploșnițele sé se care
Pân' la mare
La 'necare!)

Dacă un om sau un băiat ese din casă afară, când e *Craiu nou*, și ducîndu-se la fereastră strigă:

Craiu nou în țeară!
Ear' altul din casă zice:
Ploșnițele piară!
Cel de afară:
Ce vom mănca în iaseară!
Cel din casă:
Vom mănca pîne cu sare!
Cel de afară:
Dar' ploșnițele ce-or mănca?
Cel din casă:
Ele s'or mănca
Una pe alta!)

Sau:

Craiu nou în iasă-seară!
Ploșnițele sé ias'afară!
Noi ce-om cîna 'n iasă seară?
— Ce-a da Domnul Dumnezeu!
Dar' ploșnițele ce-or cîna?
— Ele s'or mănca
Tot una câte una
Pân' n'a rămâné nici una!)

Sau:

Craiu nou afară!
— Ce-ai mănecat aseară?
Pîne și cu sare!
— Dar' ploșnițele ce-au mănecat?
Ele s'au mănecat
Una pe alta,
Încât n'au mai rémas
Nici cît un fir de mac
În patru despîcat
Și 'n fundul mării aruncat!)

(Va urma). **S. Fl. Marian.**

) Dat. Rom. din Băieștii, dict. de Casandra Rotariu.

) Dat. Rom. din Balaceana, com. de G. Boca și a celor din Iliești, com. de Filaret Dobos.

) Dat. Rom. din Volovăț, com. de Dimitrie Nicol.

) Dat. Rom. din Balaceana, dict. de Maria Ureche.

) Dat. Rom. din Costăna, com. de Vasile Iutașan.

Registrul publicațiilor „Tribunei“ pe an. 1898.

(Urmare).

Articoli secundari.

Actul pretins fals, 198.
Acuze grave neîntemeiate, 227.
Adevărul și minciuna (În chestia participării episcopului Dr. Radu la ședința dietei din 11 Aprilie), 75.
Adunarea învățătorilor gr.-cat. din tractul Sibului, 94, 95.
— învățătorilor din Șinca-veche, 130.
— învățătorilor în Turda, 129.
— generală a »Societății pentru crearea unui fond de teatru român«, 113, 114.
Afacerea din Turda (Vemo și Bologna), 163.
Agărbiciu, Școala de stat între Români, 92.
— Chestia școalei române din —, 119.
Agenți provocatori în Munții-Apuseni, 47.
— în Murăș-Decea, 40.
Agenții lui Perczel și »revoluțiunea«, 19.
Alegerile din comitatul Albei, 246.
— municipale în com. Bistriței, 247.
— municipale din Hălmașu, »Alfa«, 243.
Analele justiției maghiare (Casul Motora din Trémpoele), 282.
»Andreu Șaguna«, șed. fest. a soc. 263.
Apărări nenorocite, 203.
Apucături diabolice, 94.
Aprilie 11 în Făgăraș, 79; — în Budapesta 73; — și Români, 73; — și Bănănești 83; — Dela —, 74.
Arestarea preotului Albon, 102.
Armata și Hentzi, 237.
Asociațiunea și guvernul, 217.
Astra la Beiuș, 179—185. — în Bănat, 138, 149, 193. — în Făgăraș, 168. — în Orăvița, 235. — în Sătmăr, 183. — în Torontal, 206. — în Turda, 340. — în Zlatna, 151.
Atentat asupra școalei din Alămor, 119.
— del. Geneva, 189. — del. Vâlcele, 164, 66 69.
Ateneu franco-român, 111.
Au început! 36.
Austria, Din —, 87.
Austriei, »Grădina«, —, 9.
—, »Corabia«, —, 11.
Autonomia bisericei române și guvernul lui Bánffy, 51.
— și congrua preoților uniți, 237.
— Chestiunea autonomiei, 200.

Bánffy și academiciunii, 72.
— și Kálnoky, 270.
— la Turin, 250.
— un portret al baronului —, 49.
Bene — Ep. desch. către judele B., 240.
Berlin, Din — Scrisoare, 32.
Betyár-i de condeiu, 100.
Beiuș, — del. B., — 176.
Bihor, Din —, 22.
»Bihoreana«, 8, 32, 98, 203.
Biografia lui Iancu de nou confiscată! 38.
Bismarck — moartea lui, 158.
Bistrita, Din —, 75, 172—245. — Din com. Bistriței, 232.
Blaj, Din — 259. — Gimnasiul din — Noue atacuri, 114.
Blajul și revoluțiunea din 1848/49 de profes. N. Brânzeu, 37—40.
Blaj, Școalele din —, de profes. N. Brânzeu, 10—70, 132—
— Oprirea adunării din —, Acte, 95.
— Adunare la —, 91.
Bogăți îngropate, de Cam. Petri, 250—52.
Brașov, Liceul din — periclitat, 91.
— Chestiunea școalelor din —, 109, 144, 246.
Brătianu, Grigorie T. 55, 46.
Bucovina, Din —, 6, 34, 148, 161, 189, 214 203, 208, 184.
— Din —, Chestiuni bisericești, 35, 67, 124.
— Din —, 38, 52
— Din — O schimbare importantă, 89. Alegerile din — 200.
Bucovinismul internațional, 76.
București, Correspondențe din — 69, 108, 127, 133 141, 145, 252.
Budget — proiectul, de — pe a. 1899, de V. C. O. 190.
Buteni, Dela — 245.

Cabinet negru? Este ori nu este — 63, 67, 70.
Cabinetul negru. Din Teara-Turcilor, 125.
— în Oradea-mare, 104.
Cabinetul negru, 16, 101.
Călătoria regală la Petersburg și B.-pesta 172.
Căldarului, Reforma — 10 Chestiunea — diec din Arad, 256, — 7.
Camera obscură. Din dieta ungară, 41.
— română, Din — (Chestia națională), 54, 57—60, 76—81.
Câmpia Ardealului, Din — 155.
Canonic, Instalarea noilor — 239.
Cantacuzino G. C. + 272.
Caransebeș, Din, 56.
Carierile vieții, 164—68.
Carmen Sylva Dr. 152.
Carol—Regele la Tarul, 151, 155, 165.
Catedra limbii române dela univers. din Budapesta, 29.
Cătră nația românească dela nația sîrbească. (Un document din 1848), 90.
Cavalerii osândiți, 282.
Cavallotti, Felice, 45.
Ceartă patriotică în dietă. Entr., 93.
Cehii, 56.
Censura preventivă. Entr., 25.
Chestionar în cauza limbii naționale, 72.
Chestiunea română în Paris, 105.
— — în Belgia, 103, 104.
Chestiuni sinodale, 71, 72.
Chiria temniței, 27.
Ciurma în Viena, 226.
Clerului român, Demnitătea, 60.
Cluj, Dela — 51, 212, 243.
Colera în Brașov? 154.
Colonisări în Ardeal, 149.
Comunitatea de avere în decadență (Caransebeș), 66.
Conferența dlui prof. Raica, 70, 71.
— băncilor 136.
— în Budapesta, 177.
Confiscarea »Patriei«, 206.
Congregația dela Lugos, 216.
Congregația com. Hunedoara 139.
Congresul din Turin, 227, 242.
Congresul Ligei, 116.
Congresul național electoral, 276—280.
Congresul stud. din România, 198.
Congrua și magnații 115.
— și Români uniți, 230.
— preoților. Proiectul de lege, 22.
Congruet, Un protestant în contra — Entr. 76.
— Pericolul 27, Causa — 219.
Consum, nouele dări de — 135.
Constatări 149.
Constanța, dela — 146.
Constituționalism maghiar, 250.
Contrastele zilei, 47.
Costumul național prigoni, 201—4
Credit agricol și industrial, Proiectul de lege pentru însoțirile de — 93, 94.
Crisa din Ungaria 270 —
Crisa austro-ungară. După »Revue de Paris«. 80—111.
— Chestiunei naționale, (un document la —) 255.
Cruciata modernă, 162.

Dar' până când? de Sept. Bas. Murășan, 229.
Dela Deva, 255.
Defraudarea din Arad, 146.
Defraudările, 149.
De pe Valea-Oltului, 154.
De sub »Poiana-Tomi« (Șieuți). Coresp., 121.
Desvéliri maghiare, 281.
Declarațiune I. Corvin, 8.
Deva, Dela congregația din — 65. Parochia rom. gr.-or. din — 12.
Dieta Bucovinei, 207.
Dinamit și agitatori. Procesul Mahr-Pichler 23, 24
Din trecut pentru viitor, 251.
Documentele bisericei române din Brașov, de V. A. Urechii, 121.
Doda, Din reduta lui, — 53, 54.
Dreyfus, 4, 7, 11.
După cincizeci de ani, 98.
Dualismului, Revisuirea — Entr. 5.

Echouri din România, 228.
Economul din Cluj și foile ungurești, 242.
E. K. E. — românește, 145.
E. M. K. E., 245.
Episcop păgân, 267.
E prea mult! 36.
Earși un comunicat. Desmîntirea oficioasă a revoluțiilor valahe, 80.
Echouri pentru 3/15 Maiu, 97.
Economică, Revistă — în mai mulți numeri.
Economică, Legi — în anul '897, 20.
Electoral, Reforma legii — 102.
Expoziția iubilară vieneză, 175—77.
Expoziții economice în Sebeșul-săsesc, 209, 225, 285.
Exarcu, Constantin, 127. (Va urma).

Bibliografie.

„**Libertatea**“. Dl. T. V. Păcă-țian a îmbogățit de nou literatura română cu o carte de mare valoare. Celebra scriere a lui *John Stuart Mill*, despre „*Libertate*“, publicată în coloanele foii noastre, a apărut acum și în broșură separată. Ne place a crede, că cei-ce au cetit în mici fragmente această admirabilă creațiune a unei minți adânc cugetătoare, se vor grăbi să-și procure cartea, pentru a putea cei de nou ori-când mărețele idei ale lui *Stuart Mill*, acum în întregul lor. Exteriorul cărții e foarte plăcut; tiparul frumos și curat, ceea-ce face onoare »*Tipografiei*«, societate pe acțiuni în Sibiu. Cartea, — compusă din 248 + XVI. pagine 8° — se vinde cu 1 fl. v. a. exemplarul (pentru România 3 lei) și se poate comanda dela »*Librăria Tipografiei*, societate pe acțiuni în Sibiu«, — strada Poplăcei 15.

La »*Tipografia*«, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vînzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu fl. 1.—
Tărăncuța. Cîntec popular pentru voce și piano de Costache Moimaru „—50
Hora înfrățirii pentru piano de P. G. Nîtescu „—75
La tine copilă dragă. Romanță de Dorianu „—50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann „—50
La blonde. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann „—50
Turda. Marș patriotic de Paulmann „—50
Hora reginei. De Sig. Paulmann „—25
Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann „—25
Marș turcesc. De Sig. Paulmann „—25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo „—50
Sărba ofierilor. De C. Dimitrescu „—50
La fille du Marin Vals de Ivanovici „—1.
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps „—75
Liniște. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide „—1.
Am plâns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo „—75
Siagurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo „—75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi „—25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carl Decker „—1.
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu „—50.
Sărba mirilor. De Const. Dimitrescu „—50.
Iubileul. Marș de Gh. Fontino „—75.
Surorii. Horă de Gh. Fontino „—50.
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu „—50
Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu „—75
Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel „—50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz Gavotte de la Princesse »Marie« de Michel Margarithescu „—75
Ai plîns și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu „—50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu „—50
Pictoriilor! De E. I. Alexandrescu „—50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu „—75
L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu „—40
De Brăila la Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu „—50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano Ioan D. Burlan „—50.
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de I. D. Balan „—50
I. Villacroze. De ce 'mi-ai zis odinioară, romanță „—75
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschill. L'Amitié, vals „—50
R. van Saanen, cîvinte de M. Eminescu Doina codrului „—75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sărba pentru piano „—50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano „—1.
G. Vasiliu. Freamătul Zăvoiiului, horă C. Felix. Cîvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano „—50
I. Paschill. Cîvinte de I. Dorianu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano „—50.
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals „—150
A. Cirillo, Emilie, polca mazur pentru piano „—50
D. D. Voreas, Mignon, polca mazur „—50
I. Dioker. Punct și virgulă, polca pentru piano „—50
Polizo-Mioșunești. Douce-Nuance, vals „—40
G. Ciurea. Ferdinand-Marș „—50

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru signuranța expediției recomandată modalitatea din urmă.

Sosiți în Sibiu.

În 1 Martie n. 1899.

Hotel »*Împăratul Romanilor*«. Contele Bethlen din Belean; Dr. Teutsch, avocat din Cluj; Wassermann din Iași, Hardt din Căneni, ingineri; Joney din Nagy-Körös, d-na Fleissig din Făgăraș, privatieri; Graeber, inspector din Viena; Eisenfels, Mose, Grosser, Mallovan, Trojan cu soția, din Viena, Kemetmüller din Nürnberg, Kassovits din Karlsbad, Spitzer din Nürnberg, Sella din München, Grauer A., Grauer N., Trattner, Hirschler, din Budapesta, comercianți.

Hotel »*Neurivrer*«. Patița, avocat din Alba-Iulia.

Hotel »*Meltzer*«. Lederer din Dobrișin, Szikszay din Gherla, privatieri; Matilda Ionescu din Călimănești; Schwarz, comerciant din Odorheiu-săcesc.

Hotel »*Habermann*«. Kosse, măcelar din Rîmnic.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Ba Teș. Proprietar: Pentru »*Tip-grafia*«, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt

„Aurora“, societate de împrumut și păstrare în Năsăud.

ÎNȘTIINȚARE.

Domnii membri ai societății de împrumut și păstrare „Aurora“, sânt invitați a participa la

adunarea generală a XXV-a,

care va avea loc Duminecă, în 26 Martie 1899, la 10 ore a. m., în sala școalei fundanționale populare superioare din Năsăud.

Pentru cazul când această adunare nu s'ar pute ține din lipsa voturilor recerute, prin această se convoacă totodată a doua adunare, care va avea loc în 9 Aprilie 1899, la ora și locul fixat, în care vor aduce hotărâri valabile membrii prezenți.

Ordinea zilei:

1. Raportul direcțiunii și al comisiunii censurătoare.
2. Satorirea bilanțului pe anul 1898, distribuirea profitului, darea absolutului pentru anul de gestiune expirat.
3. Alegerea alor doi membri în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
4. Alegerea comisiunii censurătoare pe timp de un an.
5. Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri înscrise în sensul statutului.

Năsăud, la 26 Februarie 1899.

[78] 1-3

Direcțiunea.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folosite de tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Lanou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Toce mai a apărut și se așteaptă de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

GESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
și
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
în
UNGARIA
de
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.
cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de
Teodor Raica,
profesor de liceu.

Cuprinzând:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Doriți se cetiți

un intresant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după oliceuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactă: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai de mult pilule universale ale lui

[58] 2-6

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr abia există boale, la care aceste pilule se nu confirme efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în cari se lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, cari se nasc din mistuirea re și din obstipațiune, ca: perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slăbirea mațelor, colica, congestiuni de sânge la creeri, hemoroizi etc.

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la anemie și la boalele rezultate din aceasta, ca: galbinarea, dureri de cap nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de demol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste pilule curățitoare de sânge se produc veritabile singur numai în farmacia la „Merul de aur al imperiului“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse nr. 15, Viena, și costă o șatula cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05. Trimițându-se banii înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere numai pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer și a considera numai pe acelea de veritabile, a căror instrucțiune de întrebuințare este provăzută cu iscalitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscalitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumeratele scrisori, în cari consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsam să urmeze aici numai puține, cu observarea, că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earăși 15 suluri din neintrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.

Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.

Stim. Domn! Voa lui D-zeu a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V, ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu se Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.

Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătusei mele de 60 de ani. Aceasta a pățit 5 ani de catar cronic de

stomac și de boală de apă. Viața îi era chin și se credea deja perdută. Din întâmplare a căpătat o șatula din excelențele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebuințare mai lungă a acestora s'a vindecat.

Cu distins respect Iosefa Weinzettel.

Eichengraberant, lângă Göhl, 27 Martie 1889.

Stimabile Domn! Devotat subscrisul mă rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr-adevăr folosite și excelente. Nu pot între lăsa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi avea prilej. Despre această mulțumită a mea Te împuternicesc să faci orice întrebuințare publică.

Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-austriacă, 8 Octombrie 1888.

Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilulele D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoasele D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinat 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găsi nicădă la casa mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.

Cu cel mai mare respect Anna Zwickl.

Licier de plante alpine de W. Ottm. Bernhard în Bregenz în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr., 1/4 flacon 70 cr.

Alifie americană în contra podragiei, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podragice, ca dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias, migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi etc. fl. 1.20.

Balsam miraculos englezesc, de I. Pserhofer un flacon 1 fl. 50 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-și-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Kola preparate a lui Stoll mijloc excelent pentru întărirea nervilor, pentru bolnavi de stomac și contra boalelor de maț. 1 litru Elisir Kola sau vin il. 3.—, 1/2 litru 1 fl. 60 cr., 1/4 litru 85 cr.

Balsam de gușe al lui I. Pserhofer remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr. trimiterea francată 65 cr.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“ Viena I., Singerstrasse nr. 15.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele pilule, a căror asigunațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în coloare roșie.

Scutite prin scutul de marce și mustre. Imitațiunile sunt strict urmărite.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.